

موارد جواز نماز جماعت

موارد جواز نماز جماعت

مسأله ۷۰۰) تمام نمازهای واجب شبانه روز را می توان به جماعت خواند و هنگامی که امام جماعت یکی از نمازهای شبانه روزی را می خواند، می توان همان نماز یا نماز یومیه دیگری را به او اقتدا کرد.

مسأله ۷۰۱) اگر امام جماعت نمازش را احتیاطاً دوباره بخواند، فقط در صورتی مأموم می تواند به او اقتدا کند که او نیز بخواهد نمازش را احتیاطاً دوباره بخواند و جهت احتیاطش با امام یکی باشد.

مسأله ۷۰۲) اگر امام یکی از نمازهای شبانه روزی را می خواند، مأموم می تواند قضای هر کدام از نمازهای شبانه روزی خود را با او به جماعت بخواند.

مسأله ۷۰۳) اگر امام قضای نماز شبانه روزی خود را می خواند، می توان نماز شبانه روزی یا قضای آن را به او اقتدا کرد، ولی اگر نماز قضای احتیاطی ؛ یعنی نمازی که قضا شدن آن قطعی نیست را به جا می آورد، چه برای خود باشد یا دیگری، نمی توان به او اقتدا کرد.

مسأله ۷۰۴) کسی که نماز یومیه را احتیاطاً اعاده می کند (چه احتیاط آن مستحب باشد یا واجب) می تواند به کسی که نماز واجب (ادا یا قضا) می خواند، اقتدا کند.

مسأله ۷۰۵) اگر نماز امام جماعت یا مأموم شکسته باشد، جماعت صحیح و دارای ثواب جماعت است.

مسأله ۷۰۶) نماز جمعه باید به جماعت خوانده شود و فرادا صحیح نیست.

مسأله ۷۰۷) تکرار امامت در نماز جماعت در نمازهای یومیه یک بار جایز است، مشروط بر اینکه مأمومین در جماعت دوم غیر از مأمومین جماعت اول باشند.